

Instruktion

för bevakning och trafikerande af
vägöfvergången vid Gamla Kungsholmsbrogatan
i Stockholm.

§ 1.

För skötande af grindar och fast signal vid vägöfvergången i Gamla Kungsholmsbrogatan användas tvänne i statens jernvägstrafiks tjenst anstälde grindvakter, hvilka på hvar sin sida om spåren öppna och stänga grindarne och af hvilka den i tjensten äldste, eller den af vederbörande befäl dertill särskildt utsedde, såsom signalvakt derjemte har till åliggande att utföra signaleringen. Signalvakten, hvars i tjensten utdelade befallningar den andre grindvakten utan dröjsmål skall ställa sig till efterrättelse, bär jemväl ansvaret för grindbevakningen i dess helhet.

§ 2.

Vägöfvergången hålles i regeln öppen för gatu-
trafiken, hvilken icke får afbrytas utom vid de till-
fällena, då jernvägsfordon skola föras öfver gatan
eller vagnvexlingar skola försiggå i vägöfvergångens
omedelbara närhet.

§ 3.

Jernvägsfordon må ej utan signalvaktens tillåtelse föras öfver vägöfvergången. Denna tillåtelse meddelas medelst den i regeln till »stopp» stående fasta signalens förändring till »varsamhet»; och är öfverfarten öfver gatan för jernvägsfordon förbjuden, så snart den fasta signalen visar »stopp», äfven om gatutrafiken är afstängd och intet synbart hinder för jernvägsfordonens öfverförande förefinnes.

§ 4.

Lokomotivförare, som med tåg eller ensamt lokomotiv ämnar passera öfvergången, skall på tillräckligt långt afstånd derifrån gifva tydlig och ut hållande ankomstsignal, som, så snart gatutrafiken blifvit afspärrad och om eljest intet hinder för tågets eller lokomotivets framförande förefinnes, besvaras af signalvakten medelst den fasta signalens ställande till »varsamhet», och må tåg eller lokomotiv ej framföras med större hastighet emot öfvergången, än att detsamma före ditkomsten kan bringas till stillastående, ifall ankomstsignalen ej besvaras.

Föres ett tåg back och är det så långt, att lokomotivföraren icke kan se den fasta signalen eller bedöma tågets afstånd från öfvergången, skola stationskarlar till erforderligt antal på lämpliga platser åtfölja tåget med skyldighet att efter omständigheterna gifva nödiga signaler åt lokomotivföraren. Grindvakterne skola, så vidt ske kan, genom veder-

börande stationsföreståndares eller stationskarlsförmans försorg vara på förhand underrättade om dylikt tågs ankomst.

Då vagnar utan hjälp af lokomotiv skola föras öfver öfvergången och då ånghvissla således ej kan begagnas, skall den person, som leder vagnflyttningen, gifva ankomstsinal med en vanlig hvisselpipa, eller vid dagsljus medelst ena armens utsträckning uti horisontel riktning, och i mörker medelst en med hvitt sken försedd handsignallyktas förande i en för grindvakterne synlig cirkel. I öfrigt förfäres vid dylika vagnflyttningar på enahanda sätt, som rörande tåg eller ensamt lokomotiv är föreskrifvet.

§ 5.

Då jernvägsfordon föras i riktningen mot öfvergången, utan att det genom ankomstsinal blifvit tillkännagifvet, att vägöfvergången skall passeras, bibehålles densamma öppen för gatutrafiken och fasta signalen qvarstår till »stopp»; men om fordonen skulle närma sig öfvergången med så stor hastighet, att fara är för handen, att de komma att derpå ingå, skola grindvakterne genom alla till buds stående medel, såsom varningsrop, tecken eller, så vidt ske kan, genom grindarnes stängande öfver banan söka förekomma olyckshändelse.

§ 6.

Vagnvexling får ej hindra gatutrafiken längre tid än högst fem minuter i sender, efter hvilken

tids förlopp vagnvexlingen skall genom den fasta signalens ställande till »stopp» afbrytas under så lång tid, som erfordras för framläppande af vid grindarne samlade gatutrafikanter. Sedan derefter gatan blifvit å nyo afstängd och fasta signalen stäld till »varsamhet», får vagnsvexlingen åter pågå under fem minuter o. s. v. Då vagnvexlingen afbrytes, må ej vagnar förblifva kvarstående på öfvergången, utan skola de föras till endera sidan af vägöfvergången, så att gatutrafiken varder fullkomligt obehindrad.

§ 7.

När, efter tågs, ensamt lokomotivs eller vagnars passerande eller då vagnsvexling afbrytes eller blifvit afslutad, vägöfvergången skall göras klar för gatutrafiken, må de grindar, som afstängt gatan, icke öppnas förr, än den fasta signalen först blifvit stäld till »stopp».

§ 8.

Vägöfvergången skall i mörker, så länge jernvägstrafiken fortgår, vara upplyst med behörigt antal gatulyktor.

Derjemte skall å en af de grindar, som afstänga gatan, vara anbragt en signallykta, hvilken visar rödt sken å tvenne motsatta sidor, synligt i gatans midt, så snart vägöfvergången är afstängd för gatutrafiken, och synligt åt stationen, då grindarne stänga öfver spåren.

§ 9.

Den fasta signalens och öfriga i föregående § omnämnda lyktor må ej släckas på aftnarne, förr än all jernvägstrafik är för dagen afslutad, och skola den mörka årstiden tändas på morgnarne, innan jernvägstrafiken åter börjas.

§ 10.

Signalvakten är ansvarig för att grindar, lyktor och öfriga till vägöfvergången hörande inrättningar städse befinna sig i brukbart skick och skall, då han ej med tillhjälp af biträdande grindvakten kan afhjelpa uppkomna felaktigheter, ofördröjligen derom göra anmälan hos banmästaren.

Stockholm den 27 Juni 1876.

C. O. TROILIUS.

e. f.

V. von der Lancken.